Ἔχει παρατηρηθῆ, ὅτι μεταξὺ 9ης καὶ 10ης ἑσπερινῆς ἀραιώνουν τὰ δρομολόγια τῶν λεωφορείων εἰς τὰς κεντρικὰς γραμμάς. Καὶ ὅμως ἐκείνην τὴν ὥραν ἡ κίνησις εἶναι ἀρκετὰ μεγάλη καὶ τὸ κοινὸν ταλαιπωρεῖται.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Ὑπάρχουν ἀρκετὰ παιδάκια τῶν δημοτικῶν σχολείων, ποὺ δὲν συμπεριελήφθησαν ἐφέτος εἰς τὰς κατασκηνώσεις, καὶ ὅμως εἶναι πολὺ ἀδύνατα. Νὰ ληφθῆ μέριμνα καὶ δι' αὐτά.

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΚΑΡΑΝ ΤΟΥ ΠΡΟΣΤΑΤΟΥ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

Ἄγνωστοι ἱστορικαὶ σελίδες ἀπὸ τὸν ἐπιστρεφόμενον ἱερὸν θησαυρὸν τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου

Ὑπὸ τοῦ κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ Π. ΜΠΟΥΡΑ

Ε' (τελευταῖον)

Οὐδεμία ἐλπὶς ὑπῆρχεν ὅτι θὰ ἐπιστραφῆ ἡ σεπτὴ κάρα.

Ὁ Προκαθήμενος εἰς τὸν θρόνον τοῦ Πρωτοκλήτου Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Κωνσταντῖνος προέβη εἰς σοβαρᾶς σημασίας αἴτημα πρὸς τὸν Πάπαν Ἰωάννην ΚΓ' τὸν Μάϊον τοῦ 1963, τῆς ἐπιστροφῆς τῆς κάρας. Ὅλου τοῦ ὀρθοδόξου λαοῦ ἡ εὐχὴ συνώδευε τὸ αἴτημα τοῦτο. Ἐκ νέου ἀπετάθη, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἰωάννου, πρὸς τὸν σημερινὸν ἀρχηγὸν τῆς Παπικῆς Ἐκκλησίας Παῦλον ΣΤ'. Ὁ Ἱστορικὸς τοῦ μέλλοντος, ποὺ θὰ περιγράψῃ τὴν νέαν περίοδον τῆς χριστιανικῆς ἑνότητος, θὰ ἔχῃ ἄφθονον τὸ ὑλικὸν τῆς διεξαχθείσης ἀλληλογραφίας, τὰ διαβήματα, τὰς συσκέψεις αἱ ὁποῖαι ἐπηκολούθησαν, τὴν ἄφιξιν ὑπὸ αὐστηρὸν ἰνκόγνιτο εἰς τὴν πόλιν μας δύο ἀνωτέρων κληρικῶν, τοῦ Βίλλεμπράνς, ὅστις ἐσχάτως ἔγινεν ἐπίσκοπος, καὶ τοῦ Πέτρου Ντυπρέ, οἵτινες εἶχον ἐπιφορτισθῆ καὶ μὲ τὴν συνάντησιν τῶν δύο κορυφῶν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα. Οὗτοι ἐπέτυχον εἰς τὴν ἀποστολήν των ὑπὸ τὴν φωτισμένην καθοδήγησιν τοῦ καρδιναλίου Αὐγουστίνου Μπέα. Τὸ αἴτημα, ἑπομένως, δὲν ἔμεινεν ἀναπάντητον.

Τὴν 23ην τοῦ μηνὸς Ἰουνίου 1964, παραμονὴν τῆς ἑορτῆς τοῦ γενεθλίου τοῦ Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, ὁ Πάπας Παῦλος ὁ ΣΤ' ἐδέχθη ἐν Ρώμῃ καρδιναλίους καί, μεταξὺ ἄλλων, προέβη εἰς τὴν ἑξῆς κοσμοϊστορικὴν ἀνακοίνωσιν: «Ἡ Βασιλικὴ τοῦ Ἁγίου Πέτρου, ἀποδεχομένη τὴν αἴτησιν τοῦ Ὀρθοδόξου Μητροπολίτου Πατρῶν Σεβασμιωτάτου κ. Κωνσταντίνου, θὰ ἐπιστρέψῃ πρὸς τὴν ἕδραν ταύτης ἱερὸν λείψανον ἀνεκτιμήτου ἀξίας τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου».

Προηγουμένως, ἐτόνισεν ὅτι ἡ ἱερά μας ὁδοιπορία εἰς τοὺς Ἁγίους Τόπους ὑπῆρξε κοινὸς διακαὴς πόθος καὶ ἐν συνεχείᾳ ὑπεγράμμισε: «Μᾶς προσφέρεται εὐμενὴς εὐκαιρία νὰ προσθέσωμεν εἰς τὴν ἐλπιδοφόρον ταύτην ὑπόθεσιν νέον γεγονός, τὸ ὁποῖον, ἂν καὶ παραμένει ἐντὸς τῶν περιωρισμένων ὁρίων ἁπλοῦ γεγονότος, ἐν τούτοις προσλαμβάνει δι' ἡμᾶς σπουδαιότητα ὑψίστης σημασίας. Ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἀποδείξωμεν τὸν σεβασμόν μας εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν, ὡς καὶ τὴν πρόθεσίν μας νὰ ἀνοίξωμεν πρὸς αὐτὴν τὴν ἀδελφικήν μας καρδίαν ἐν τῇ πίστει καὶ τῇ ἀγάπῃ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τὸ πολύτιμον τοῦτο κειμήλιον τὸ εἶχον ἐμπιστευθῆ εἰς τὸν προκάτοχον ἡμῶν Πάπαν Πίον Β', ὁ ὁποῖος τὴν παρέλαβεν ὑπὸ ἱστορικὰς συνθήκας τὴν 12ην Ἀπριλίου 1462 πρὸς διαφύλαξιν παρὰ τῷ τάφῳ τοῦ ἀδελφοῦ Ἀποστόλου Πέτρου, μὲ τὸν σκοπὸν νὰ ἐπιστραφῇ μίαν ἡμέραν, ὅταν θὰ εὐδοκήσῃ ὁ Κύριος, ὡς ἀναφέρει ὁ ἴδιος εἰς τὰ «Commentarii rerum memorabilium», ἔνθα περιέχεται ἡ αὐτοβιογραφία του. Καὶ συνεχίζει ἡ ἀνακοίνωσις:

«Θὰ προσδώσωμεν εἰς τὸ ἐν

●——ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΘΕΑΤΡΙΚΕΣ ΑΝΑΔΡΟΜΕΣ

ΤΟ "ΚΟΡΙΤΣΙ ΤΗΣ ΓΕΙΤΟΝΙΑΣ,, ΚΑΙ ΤΑ ΠΡΩΤΟΒΡΟΧΙΑ

ΕΤΣΙ ΤΕΛΕΙΩΝΕΙ Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ «ΛΟΥΞ»

Προτιμῶ ἀκόμη τὰ καλοκαιρινὰ θεάματα. Θὰ ἀσχοληθῶ, βέβαια, καὶ μὲ τοὺς θιάσους τοῦ «Δημοτικοῦ» θεάτρου καὶ τοὺς θριάμβους του. Ἀφίνω, ὅμως, τὸν χειμῶνα. Ἔτσι νομίζω πὼς θὰ διαβάζωνται σὲ πιὸ ἐπίκαιρη ἀτμόσφαιρα.

★

Καλοκαῖρι 19... Θερινὸ θέατρο «Λούξ». Καὶ πάλι τὸ «Λούξ», γιατί εἶναι τὸ τελευταῖο του καλοκαῖρι. Ὁ ἐργολάβος Κωστόπουλος περιμένει μὲ τὴ σκαπάνη στὸ χέρι νὰ τοῦ ρίξῃ τὰ τελευταῖα κτίσματα, ποὺ ἦσαν πρὸς τὴν ὁδὸ Μαιζῶνος, καὶ νὰ ἀνεγείρῃ ἐκεῖ τὸν οἶκο τῆς Θέμιδος. Ἤτο, ἄλλως τε, καὶ τὸ πρῶτο σοβαρὸ οἰκοδόμημα ποὺ ἐγένετο στὴν πόλι μας.

Ὁ ὀπερεττικὸς θίασος τοῦ Νίκου Μηλιάδη ἔδινε τὶς τελευταῖες του παραστάσεις, ὁπότε φθάνει ἀπὸ τὴν Ἀθήνα ὁ μουσικοσυνθέτης Χατζηαποστόλου, μὲ μιὰ καινούργια του ὀπερέττα: «Τὸ Κορίτσι τῆς Γειτονιᾶς». Ἀξίωσις νὰ ἀναβιβασθῇ τὸ ἔργο ἐδῶ, νὰ πάῃ «φιεταρισμένο» στὴν Ἀθήνα, ποὺ θὰ ἐπαίζετο ὅλο τὸ χειμῶνα.

Ἄρχισαν οἱ πρόβες, κι' οἱ φίλοι τοῦ θεάτρου, μὲ συντροφιὰ τὸ οὐζάκι τους, παρακολουθοῦσαν κάθε μεσημέρι κάτω ἀπὸ τὴν τέντα τὴν πρόβα τῆς ὀρχήστρας. Μαέστρος: Ὁ ἀκούραστος δάσκαλος Μαστρακίνης. Τὸν ἐνωχλοῦσαν, ὅμως, οἱ κρίσεις ποὺ ἐγένοντο πρὶν πάῃ καλὰ ἡ μουσική. Καὶ κάθε τόσο ἀπαντοῦσε μὲ δυσφορία στὰ ὅσα ἔλεγαν εἰς βάρος τῆς μουσικῆς τοῦ ἔργου.

—Περιμένετε, μωρέ, καὶ ἐγὼ σᾶς λέω, ὅτι ὁ Χατζηαποστόλου στὸ ἔργο αὐτὸ ἐχει βάλει ὅλη του τὴν ψυχή... Περιμένετε, λοιπόν, νὰ τὸ μάθουν καὶ τότε τὸ κρίνετε...

★

Κι' ἔτσι ἔγινε. Ἡ πρεμιέρα τοῦ ἔργου ἐσημείωσε πραγματικὴ ἐπιτυχία. Τὰ τραγούδια του, εὐθὺς ἀπὸ τὸ πρῶτο βράδυ, ἄρχισαν νὰ ἐκλαϊκεύωνται. Ὁ μπάρμπα - Πέτρος, ὁ τσαγκάρης, ὁ πατέρας τῆς Λόλας, τοῦ κοριτσιοῦ τῆς γειτονιᾶς — Πέτρος Κυριακὸς — νὰ γίνεται συμπαθέστατος κι' ὁ τενόρος ὁ Καλαποθάκης, τὸ παλληκάρι, ὁ ἐρωτευμένος νέος τῆς γειτονιᾶς, νὰ ἔχῃ κατακτήσει τοὺς Πατρινούς.

Τὸ «Κορίτσι τῆς γειτονιᾶς» διεδέχθη μιὰ σειρὰ θριαμβευτικῶν παραστάσεων. Αἱ εἰσπράξεις ἀνέβαιναν καθημερινῶς, ὁπότε ἄρχισαν αἱ πρῶται ἀπειλαὶ τοῦ καιροῦ.

Μὲ καρδιοχτύπι ἄνοιγε τὸ πρωὶ τὸ Ταμεῖο ὁ μακαρίτης μόνιμος ταμίας Νικολόπουλος κι' αὐτὸ τὸ καρδιοχτύπι κρατοῦσε ἕως τὴν ὥρα ποὺ τελείωνε ἡ δευτέρα πράξις καὶ δὲν εἶχαν δικαίωμα — σύμφωνα μὲ τὰ θεατρικὰ ἔθιμα — οἱ θεαταὶ νὰ ζητήσουν τὴν ἐπιστροφὴ τῶν εἰσιτηρίων.

—Πάει κι' ἡ ἀποψινή, μπάρμπα - Κώστα, ἔλεγε στὸν κατὰ τὸ ἥμισυ θεατρώνη Ψημένο.

—Μὴ φοβᾶσαι, μωρὲ κ..., τοῦ ἀπαντοῦσε μὲ τὴ γνωστή του δωμολοχία ὁ Ψημένος.

Ὁπότε, ἕνα Σαββατόβραδο, ποὺ τὸ θέατρο ἦτο μέχρι τὶς μάντρες γεμάτο, πρὶν ἀνοίξῃ ἡ αὐλαία, πέφτουν οἱ πρῶτες ψιχάλες. Οἱ θεαταί, γιὰ νὰ μὴ χάσουν τὸ ἀντίτιμο τοῦ εἰσιτηρίου, ἄρχισαν νὰ ζητοῦν νὰ τὰ ἐξαργυρώσουν. Ὁ ταμίας, ὅμως, καὶ ὁ θεατρώνης ἀνένδοτοι.

—Δὲν βρέχει... οὔρλιαζε ὁ Ψημένος, καθῆστε στὶς θέσεις σας...

—Τὰ λεφτά μας! φώναζαν οἱ θεαταί...

Πανδαιμόνιο... χαλασμὸς κόσμου. Τὸ μυστικὸ ὅμως ἦτο ἄλλο. Τὰ χρήματα τῶν εἰσιτηρίων τὰ εἶχαν μοιρασθῆ θιασάρχης καὶ θεατρώνης, ὅπως συνέβαινε κάθε βράδυ, καὶ δὲν ὑπῆρχαν γιὰ τὴν ἐπιστροφὴ τῶν εἰσιτηρίων.

Πρὸ τῆς ἐπιμονῆς, ὅμως, τῶν θεατῶν καὶ γιὰ νὰ ἀπασχοληθοῦν, ἄρχισε ἡ ὀρχήστρα νὰ παίζῃ τὴν εἰσαγωγὴ τοῦ ἔργου. Καὶ ντακάπου ἡ εἰσαγωγή... Αὐτὸ ἐπανελήφθη 5—6 φορές, ὁπότε ἠκούσθη ἡ φωνὴ τοῦ μαέστρου, ἀτενίζοντος τὸν οὐρανό:

—"Ἡ βρέξε ἢ σταμάτα ν' ἀρχίσουμε...

★

Καὶ τὸ ἔργο προχωρεῖ, ὅπως προχωροῦσαν κι' ἡ ψιχάλες. Καὶ στὸ πρῶτο ρεφραίν, οἱ θεαταὶ τραγουδοῦσαν μαζὶ μὲ τοὺς ἠθοποιούς:

«Ἄχ! μοδιστρούλα μου,
ναζιάρα καὶ σκερτσόζα
τὸ τακουνάκι σου
μὲ νάζι νὰ κτυπᾷς,
καὶ νὰ περνᾷς ἀπὸ μπροστά (μου
ὅλο μπόζα...».

★

Τρώγοντας τὶς μὴ ἀπαραίτητες σκηνὲς καὶ περιορίζοντας τὸ διάλειμμα, φθάνουν στὴν δεύτερη πρᾶξι. Μὲ τὴν δευτέρα εἰκόνα, οἱ ψιχάλες γίνονται ἀπειλητικὲς καὶ μεταβάλλονται σὲ βροχή... Ἀναστάτωσις πρὸς στιγμήν· οἱ θεαταὶ ἄρχισαν νὰ ζητοῦν τὴν ἐπιστροφὴ τῶν εἰσιτηρίων. Νὰ φωνάζουν, ν' ἀπειλοῦν, ὁπότε ἐμφανίζεται στὸ προσκήνιο ὁ Νίκος Μηλιάδης καὶ παρακαλεῖ τοὺς θεατὰς νὰ κρατήσουν τὰ ἀποκόμματα τῶν εἰσιτηρίων, τὰ ὁποῖα θὰ ἰσχύουν καὶ διὰ τὴν ἑπομένην.

—Βλέπετε, ἡ βροχή, λέει πρὸς τὸ κοινόν. Ἐμεῖς εἴμαστε διατεθειμένοι νὰ παίξουμε, ἔστω καὶ βρέχοντας, ἀλλὰ ἐσεῖς;...

Αὐτό, ὅμως, δὲν ἦτο ἀρκετὸ νὰ συγκρατήσῃ τὸ κοινόν. Οἱ πιὸ θερμόαιμοι ἔτρεξαν πρὸς τὸ ξύλινο ταμεῖο, τὸ ὁποῖον διέλυσαν κυριολεπτικῶς. Βέβαια, ὁ Ψημένος, ὁ Νικολόπουλος καὶ ὅλοι οἱ ὑπεύθυνοι τοῦ θεάτρου εἶχαν γίνει ἀφαντοι.

Ἐννοεῖται, ἡ βροχὴ διέλυσε καὶ τοὺς ἀπομείναντας θεατὰς κι' ἔτσι δὲν ἐξηκολούθησαν τὰ ἐπεισόδια.

Ὅταν, τὴν ἑπομένη, ἔφθασε ὁ Ψημένος καὶ εἶδε τὰ χάλια τοῦ ταμείου, ἀφοῦ ἐβρυχήθη, βλασφημώντας τὰ πάντα καὶ τοὺς πάντας, ἔκλεισε τὴν ὀργή του μὲ τὴν σύστασι πρὸς τὸν ταμία:

—Νὰ μὴν ξαναφτιάσῃς ταμεῖο, βρὲ κ... γιατί ἀπὸ ἐδῶ καὶ πέρα χειμωνιάζει καὶ δὲν... ξέρουμε τί γίνεται...

Ἐννοεῖται πὼς σὲ δυὸ - τρεῖς ἡμέρες ἄρχισαν πλέον τὰ πρωτοβρόχια καὶ τὸ «Λούξ» ἔκλεισε πλέον ὁριστικῶς, γιὰ νὰ στηθῇ στὴ θέσι του τὸ σημερινὸ μέγαρο τῶν Δικαστηρίων.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΟΥΛΟΥΜΠΗΣ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Γνωστοποιοῦμεν ὅτι τὸ Ἰατρεῖον

ΘΡΑΣΥΒΟΥΛΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΠΑΝΤΑΝΑΣΣΗΣ 45, ΤΗΛ. 36—50

ἐπαναλειτουργεῖ ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Δευτέρας καὶ ὑπὸ τὴν Διεύθυνσιν τοῦ δόκτορος

ΠΑΥΛΟΥ ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ

ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΥ — ΨΥΧΙΑΤΡΟΥ

Ὧραι λειτουργίας: 8 π.μ. — 1 μ.μ. καὶ 4—8 μ.μ.

ΒΑΠΤΙΣΤΙΚΑ - ΠΑΙΔΙΚΑ - ΜΠΕΜΠΕ

Θὰ διαθέσωμεν τὰ ὡραιότερα καὶ τὰ καλλίτερα παλτουδάκια — Μονγκομεράκια — Κουστουμάκια — Φουφοῦλες — Φορεματάκια σὲ ποιότητες: Μάλλινα — ΣΑΣΚΙΝ — ΠΙΚΕ Νάϋλον — Μπεριζέ — Ἀκριλάν — Πλεκτά, εἰς τιμὰς χαμηλὰς καὶ Βιοτεχνικοῦ κόστους. Πομπονιέρες βαπτίσεων εἰς ὡραιότατα σχέδια καὶ χαμηλὰς τιμάς.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΝΤΗΣ

ΕΡΜΟΥ 62 α — ΠΑΤΡΑΙ — ΤΗΛ. 23—72

ΣΤΕΦΑΝΑ ΓΑΜΟΥ

ΝΥΦΙΚΑΙ ΛΑΜΠΑΔΕΣ

ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑΙ ΤΗΣ ΜΟΣΧΑΣ

Η ΕΡΥΘΡΑ ΚΙΝΑ ΚΑΤΑΠΑΤΑ ΤΑΣ ΣΥΝΘΗΚΑΣ ΜΕ ΤΗΝ ΣΟΒ. ΕΝΩΣΙΝ!

Ο ΜΑΟ ΤΣΕ ΤΟΥΓΚ ΔΕΝ ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΙ ΤΑΣ ΣΥΜΜΑΧΙΑΣ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΥΠΟΓΡΑΨΕΙ

Ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις τελευταίως ὑπέμνησε μὲ ἔντονον ὕφος εἰς τὴν κομμουνιστικὴν Κίναν ὅτι ἡ διαγωγή της ὑπονομεύει τὴν 14ετῆ συνθήκην φιλίας, συμμαχίας καὶ ἀμοιβαίας βοηθείας μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν.

Ἀπὸ καιροῦ ἡ «Πράβδα» ἡ ἐπίσημος ἐφημερὶς τοῦ κόμματος, ἔχει ἐξαπολύσει ἐκστρατείαν ἐναντίον τοῦ Μάο, ἀλλὰ τώρα ἡ «Ἰσβέστια», ἡ ἐπίσημος ἐφημερὶς τῆς κυβερνήσεως ἀπαριθμεῖ σειρὰν παραπόνων τῆς Μόσχας διὰ τὴν οἰκονομικὴν καὶ ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τοῦ Πεκίνου. Τὸ γεγονὸς ὅτι ἐπελέγη ἡ «Ἰσβέστια» εἶναι σημαντικώτατον, διότι ἡ ἐφημερὶς αὐτὴ ἀσχολεῖται μὲ σχέσεις κρατῶν καὶ ὄχι μὲ σχέσεις κομμουνιστικῶν κομμάτων ὅπως ἡ «Πράβδα». Τὰ τελευταῖα δύο ἄρθρα τῆς σειρᾶς τῆς «Ἰσβέστια» εἶναι περισσότερον ἀπὸ ἀπόδειξις τῆς ἐντάσεως τῶν σχέσεων τῶν δύο χωρῶν. Προσφέρουν τὴν πιθανότητα μιᾶς νέας φάσεως τῶν σχέσεων αὐτῶν.

Ἡ Συνθήκη Στάλιν — Μάο Τσὲ Τούγκ ὑπεγράφη καὶ ἐστρέφε το σαφῶς ἐναντίον τῆς Ἰαπωνίας καὶ οἱουδήποτε κράτους συμμαχοῦντος μὲ αὐτὴν — συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς Ἀμερικῆς. Ὑπεχρέωνε τοὺς συμβαλλομένους νὰ παράσχουν πᾶσαν στρατιωτικὴν καὶ ἄλλην βοήθειαν εἰς περίπτωσιν ἐξωτερικῆς ἐπιθέσεως.

Τώρα ἡ «Ἰσβέστια» λέγει: «Ποῦ πρέπει νὰ πιστεύῃ κανεὶς τοὺς Κινέζους ἡγέτας;» Ὅταν μᾶς κατηγοροῦν διὰ συμμαχίαν μὲ τοὺς Ἰμπεριαλιστὰς ἢ ὅταν ὁμιλοῦν διὰ συμμαχίαν μὲ ἐμᾶς ἐναντίον τῶν Ἰμπεριαλιστῶν;»

Τὸ 1954 αἱ δύο χῶραι συνεφώνησαν ὅπως συμβουλευθοῦν ἀλλήλας δι' ὅλα τὰ θέματα ἐξωτερικῆς πολιτικῆς διὰ νὰ ἀναληφθῇ κοινὴ δράσις.

Τώρα ἡ «Ἰσβέστια» κατηγορεῖ τὸ Πεκῖνον ὅτι ὄχι μόνον διέκοψε τὸν συντονισμὸν τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς του μὲ τὰς ἄλλας κομμουνιστικὰς χώρας ἀλλὰ καὶ ὅτι ἐξαπέλυσε πόλεμον ἐναντίον τῆς συμφωνηθείσης γραμμῆς ἐξωτερικῆς κοινῆς πολιτικῆς τῆς πλειονότητος τῶν κομμουνιστικῶν χωρῶν.

Αἱ κατηγορίαι τῆς «Ἰσβέστια» συνεχίζονται. Μετὰ τὴν δραστικὴν περικοπὴν τῶν ἐξαγωγῶν στρατηγικῶν ὑλικῶν εἰς τὴν Ρωσίαν κατὰ τὴν παρελθοῦσαν τετραετίαν — καὶ εἰδικῶς μολύβδου, ὑδραργύρου, βολφραμίου καὶ μολυβδενίου — τὸ Πεκῖνον τέλος ἐσταμάτησε ἐντελῶς τὰς ἐξαγωγὰς αὐτὰς καὶ τὰς κατηύθυνε πρὸς τὰς ἰμπεριαλιστικὰς χώρας.

Ἀφοῦ κατηγορεῖ τοὺς Κινέζους ἡγέτας διὰ κυνισμὸν καὶ δι' ἀναξιοπιστίαν ἡ «Ἰσβέστια» διερωτᾶται ἐὰν ἡ συνθήκη ἔχει τινὰ ἰσχύν, κατόπιν τῆς συστηματικῆς ὑπονομεύσεως ἀπὸ τὸ Πεκῖνον.

Ἀπὸ τετραετίας τὸ Ρωσοκινεζικὸν ἐμπόριον ἐμειώθη εἰς τὸ τρίτον καὶ χωρὶς νὰ ἀναφέρῃ τὴν ἀποχώρησιν τῶν Ρώσων τεχνικῶν ἀπὸ τὴν Κίναν καὶ τὴν διακοπὴν τῆς ρωσικῆς βοηθείας, ἡ «Ἰσβέστια», πιστεύει ὅτι μυστηριώδεις πολιτικοὶ ὑπολογισμοὶ παρὰ οἰκονομικαὶ δυσκολίαι ὤθοῦν τὸ Πεκῖνον νὰ διακόψῃ τὰς οἰκονομικὰς σχέσεις του μὲ τὰς κομμουνιστικὰς χώρας.

Ἀπορρίπτουσα τὴν κινεζικὴν ἄποψιν ὅτι ἡ οἰκονομικὴ συνεργασία δὲν εἶναι παρὰ ἕνας ἐξαναγκασμὸς ὑποταγῆς εἰς τὴν Μόσχαν, ἡ «Ἰσβέστια» καταλήγει εἰς τὸν ἑξῆς χαρακτηρισμὸν τῶν Σοβιετοκινεζικῶν σχέσεων «Ἡ κινεζικὴ ἀπόκλισις ὀφείλεται εἰς τὸν προσωρινὸν θρίαμβον τῆς μικροαστικῆς ἰδεολογίας καὶ τῆς ὑπεροχῆς τοῦ ἐθνικισμοῦ — καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ μεγαλύτερος κίνδυνος — ἔναντι τοῦ διεθνισμοῦ».

Ἡ «Ἰσβέστια» ἀπαιτεῖ ὅπως ἑκάστη κομμουνιστικὴ χώρα συμμορφωθῇ μὲ τὰς ὑποχρεώσεις της ἔναντι τῶν ἄλλων κομμουνιστικῶν χωρῶν καὶ δι' αὐτὸ δὲν συμφωνοῦμεν μὲ τὰ παρασκήνια καὶ τοὺς κρυφίους ὑπολογισμοὺς τῶν Κινέζων ἡγετῶν.

Αἱ προειδοποιήσεις τῆς Μόσχας μέσῳ τῆς «Ἰσβέστια», ἀπετυπώθησαν μὲ μεγάλα ἐρυθρὰ γράμματα.

ΕΝΑ ΦΛΕΓΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Ἡ ἰατροφαρμακευτικὴ περίθαλψις τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ συνταξιούχων

Σπάταλος καὶ δαπανηρὰ ἡ νοσοκομειακὴ περίθαλψις τοῦ λαοῦ μας

Τοῦ συνεργάτου μας ἰατροῦ κ. ΝΙΚ. ΤΣΙΛΙΡΑ

Τὸ θέμα τῆς ἰατροφαρμακευτικῆς περιθάλψεως τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ συνταξιούχων ἔχει ἀπασχολήσει τόσον πολὺ τὰς ἑκάστοτε Κυβερνήσεις, ὅσον καὶ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους.

Καθ' ἡμᾶς, τὸ ὡς ἄνω κοινωνικὸν θέμα μιᾶς μεγάλης τάξεως ἐργαζομένων δύναται νὰ λυθῇ ἁπλᾶ, χωρὶς γραφειοκρατικὰς διατυπώσεις, χωρὶς ἐλεγκτάς, ποὺ σήμερον τὸ Κράτος διορίζει, οἵτινες ὅμως ποτὲ δὲν ἐλέγχουν, ἀλλὰ εἶναι μᾶλλον ἀργόμισθοι, καὶ χωρὶς τὸ μέγεθος τῶν καταχρήσεων, ποὺ γίνονται ἐκ μέρους ἠσφαλισμένων καὶ ἰατρῶν στὴν ἀναγραφὴν φαρμάκων, ποὺ πολλάκις ὁ ἠσφαλισμένος δὲν χρησιμοποιεῖ, ἀλλὰ εἰσπράττει τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν, κατὰ τὸν ἀκόλουθον ἁπλούστατον τρόπον:

"Αν τὸ Κράτος ἔδιδε ἓν ἐπίδομα ὑγείας σὲ κάθε ἠσφαλισμένον ὑπάλληλον ἢ συνταξιοῦχον, π. χ. 50 δραχμὰς μηνιαίως διὰ τοὺς ἀγάμους καὶ 100—150 δρχ. διὰ τοὺς ἐγγάμους, θὰ ἠδύναντο οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ συνταξιοῦχοι νὰ ἀντιμετωπίσουν θαυμάσια τὰς συνήθεις ἰατροφαρμακευτικὰς ἀνάγκας των, μὲ σύνεσιν καὶ οὐχὶ σπατάλην καὶ ἀξιοπρεπῶς. Διὰ τὰ βαρύτερα καὶ μακροχρόνια νοσήματα, θὰ εἶναι τὰ Νοσοκομεῖα καὶ αἱ Κλινικαὶ στὴ διάθεσί των, ἀλλὰ προσοχή! Ὁ ἠσφαλισμένος δέον νὰ δικαιοῦται νοσηλείας μόνον τρίτης θέσεως καὶ οὐχὶ δευτέρας καὶ πρώτης. Διότι μὲ τὸ κρατοῦν σύστημα τῆς νοσηλείας πολυτελῶν θέσεων, πολλοὶ ἠσφαλισμένοι κάνουν κατάχρησιν τῆς νοσοκομειακῆς προστασίας ποὺ τοὺς δίδει σήμερον τὸ Κράτος, ἀφ' ἑνὸς μὲν διότι εἰσέρχονται εἰς αὐτὰ δι' ἀσήμαντα νοσήματα, ἀφ' ἑτέρου καὶ αἱ διευθύνσεις τῶν Νοσοκομείων κατακρατοῦν αὐτοὺς τοὺς ἀσθενεῖς ἐπὶ σειρὰν ἑβδομάδων, χωρὶς νὰ γίνεται συνήθως ἡ παραμικρὰ ἐπιστημονικὴ ἐργασία καὶ σοβαρὰ θεραπεία, μόνον καὶ μόνον δι' εἴσπραξιν τῶν ἀκριβῶν νοσηλείων καὶ οἱ διευθυνταὶ τῶν τμημάτων τὰ ποσοστὰ ἐκ τῶν πολυτελῶν θέσεων.

Ὁ ἠσφαλισμένος δικαιοῦται ἀσφαλίσεως ὑγείας, οὐχὶ ὅμως πολυτελοῦς νοσηλείας. "Αν οἱ κ. κ. δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ συνταξιοῦχοι θέλουν πολυτέλειαν, ἂς πληρώσουν ἐξ ἰδίων τὰ ἐπὶ πλέον νοσήλεια. Οὕτω, τὰ ἔξοδα τῆς νοσοκομειακῆς περιθάλψεως τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων θὰ ἐλαττωθοῦν αἰσθητῶς, διότι δὲν θὰ προτιμοῦν τὴν τρίτην θέσιν τοῦ Νοσοκομείου οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι γιὰ ἀσήμαντα νοσήματα, οὔτε θὰ χρησιμοποιοῦν αὐτὰ γιὰ ἀναρρωτήρια, ὡς κάμνουν σήμερον πολλοὶ μανδαρίνοι μέσα εἰς τὰς πολυτελεῖς θέσεις, ἀλλὰ θὰ ἐπείγωνται, εἰσερχόμενοι, νὰ ἐξέλθουν, καὶ διότι δὲν θὰ τοὺς εἶναι καὶ τόσον εὐχάριστον τὸ περιβάλλον τῆς τρίτης θέσεως ἢ διότι θὰ ἐπιβαρύνωνται καὶ οἱ ἴδιοι γιὰ τὰς πολυτελεῖς θέσεις.

Εἶναι ἐξοργιστικὸν νὰ πληρώνῃ ὁ δημόσιος προϋπολογισμὸς βαρυτάτους λογαριασμοὺς γιὰ πολυτελῆ θεραπείαν τοῦ ὑπαλλήλου, ὅταν ὁ λαὸς ἀγωνιᾷ νὰ ἐξεύρῃ μίαν κλίνην.

Οὕτω, νομίζω, μὲ ἕνα ἐπίδομα ὑγείας σὲ κάθε δημόσιο ὑπάλληλο, διδόμενον εἰς δύο ἐτησίας δόσεις καὶ μὲ νοσοκομειακὴν κλινικὴν περίθαλψιν τρίτης θέσεως γιὰ τὰ βαρύτερα νοσήματα, θὰ ἐλύετο τὸ πρόβλημα καὶ οἰκονομικώτερον καὶ χωρὶς μεμψιμοιρίας καὶ ἀγανακτήσεις ἐκ μέρους τῶν ἠσφαλισμένων καὶ κυριώτερον χωρὶς καταχρήσεις καὶ σπατάλας, ποὺ εἶναι φροῦτο τῆς ἐποχῆς μας καὶ δηλητηριάζει τὴν ψυχὴν τοῦ λαοῦ μας.

★

Ἕνα ἄλλο θέμα, τὸ ὁποῖον κρίνεται ὡς ἀπαράδεκτον, εἶναι, ὅτι ἡ νοσοκομειακὴ περίθαλψις τῶν πάσης φύσεως ἀσθενῶν παρατείνεται εἰς ἡμέρας νοσηλείας πάρα πολὺ εἰς τὰ νοσοκομεῖα μας. Εἰς τοὺς ἀσθενεῖς τρίτης θέσεως, μὲ βραδὺν ρυθμὸν γίνονται αἱ πάσης φύσεως ἐξετάσεις καὶ νοσηλεία αὐτῶν, εἴτε λόγῳ ἐλλείψεως βοηθητικοῦ ἐπιστημονικοῦ προσωπικοῦ, εἴτε λόγῳ ραθυμίας τῶν διευθυντῶν τῶν τμημάτων, εἰς τρόπον ὥστε ἀσθενεῖς μὲ πολὺ ἁπλᾶ νοσήματα νὰ παραμένουν ἐπὶ σειρὰν ἡμερῶν καὶ ἑβδομάδων εἰς τὰ νοσοκομεῖα, δήθεν νοσηλευόμενοι, ὅταν οἱ ἐκτὸς τῶν νοσοκομείων ἀσθενεῖς ἄποροι καὶ πτωχοὶ συνωθοῦνται καὶ ἀγωνιοῦν νὰ ἐξεύρουν μίαν κλίνην. Οἱ πλεῖστοι ἐξ αὐτῶν τῶν ἀσθενῶν, μὲ μίαν ταχεῖαν 3—5 ἡμερῶν κλινικὴν καὶ ἐργαστηριακὴν ἐξέτασιν, θὰ ἠδύναντο νὰ ἐπιστρέψουν οἴκοι πρὸς συνέχισιν τῆς θεραπείας καὶ μὲ τὴν διάγνωσιν τῆς νόσου των.

Εἰς τὰς πολυτελεῖς δὲ θέσεις τῶν νοσοκομείων κατακρατοῦνται ἐπίσης οἱ ἀσθενεῖς ἐπὶ σειρὰν ἑβδομάδων καὶ μὲ ραθυμίαν προχωρεῖ ἡ ἐργαστηριοκλινική των ἐξέτασις καὶ τοῦτο ἵνα εἰσπράττουν τὰ νοσοκομεῖα τὰ βαρύτατα νοσήλεια καὶ οἱ διευθυνταὶ τῶν τμημάτων τὰ ποσοστὰ τῶν πολυτελῶν θέσεων, ἀφαιμάσσοντες οὕτω τὴν οἰκονομικὴν ὑπόστασιν τῶν ἀσθενῶν, ἀλλὰ καί, κυριώτερον, τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ὀργανισμῶν Ὑγείας.

Ἐὰν εἰς ὅλα τὰ νοσοκομε